

Natuurrijk Tespelduyn

Tespelduyn heeft niet alleen golfplezier hoog in het vaandel staan, maar ook duurzaamheid. Beide ambities zorgen ervoor dat de baan er altijd goed verzorgd en prachtig uitziet. We noemen dat **Natuurrijk Tespelduyn**. Veel golfers genieten dan ook niet alleen van het golfen, maar ook van de mooie gevarieerde natuur rond de baan. In 2019 zal elke maand een golf(st)er uitleggen wat **Natuurrijk Tespelduyn** betekent en welke wensen er nog leven.

Wie?

Wie kent hem niet? Andy Baker, marshall op Tespelduyn. Rijdend in zijn buggy of staand bovenop de terp, zwaaiend en gebarend om te zorgen dat de doorstroming soepel verloopt. Als Engelsman woont Andy inmiddels al weer 30 jaar in Nederland. Als vliegtuigenieur kwam hij bij Fokker terecht, werd verliefd en bleef. Sinds 8 jaar is hij marshall op Tespelduyn.

Hoe lang ken je Tespelduyn al?

“In de eerste jaren heb ik op heel veel verschillende banen gegolfd. Tot mijn afgrijzen moest ik op een gegeven moment mijn GVB gaan halen. In Engeland kennen we dat niet, daar ga je gewoon spelen. Uiteindelijk ben ik toch maar netjes naar Spaarnwoude gegaan en heb hem gehaald.”

Sinds de start van Tespelduyn is Andy er te vinden, eerst op de parkholes spelend, vervolgens al snel als marshall en daarna ook nog een tijdje als klusjesman. Spelen doet hij nog steeds, wedstrijden zijn altijd weer een uitdaging, maar bovendien leuk en gezellig.

Het mooiste plekje op Tespelduyn?

Voor Andy is dat de afslag van hole 3. Daar kun je namelijk de roofvogels zo prachtig zien. Soms vliegen ze op ooghoogte en heb je het idee dat je ze zo uit de lucht kunt plukken. Schitterend hoe zulke grote vogels met hele kleine vleugelbewegingen kunnen draaien en keren in de wind, hun hoogte houdend en tegelijkertijd met een oog de grond afspeurend.

Als vliegtuigingenieur spreekt hem dat natuurlijk nog meer aan.

Een bijzondere natuurervaring?

Andy vindt het mooiste moment in de baan de laatste avondflight, vooral in de zomer. Als de zon begint te zakken wordt het weer stil in de baan. Je merkt dat de dieren de baan langzamerhand weer in bezit nemen.

De hazen komen uit de bosjes, de eenden en meerkoeten lopen over het gras, al dan niet vergezeld van hun kroost, de kikkers laten zich horen in de vijvers.

Een Winterkoninkje zingt als laatste zijn avondliedje.

In de herfst is het leuk om te zien hoe het Roodborstje je wil helpen als je bezig bent iets in de baan te repareren. Nieuwsgierig neemt hij plaats op de buggy of een schop in jouw buurt. Hij wacht dan geduldig tot je voldoende zand overhoop hebt gehaald om vervolgens vliegensvlug de larfjes en andere beestjes eruit te snoepen.

Wat zou er moeten veranderen?

Andy is blij met de baan zoals die is. Gezien de plek en de hoeveelheid beschikbare grond is er een mooie baan neergelegd. Natuurlijk wil hij nog wel wat meer uitdagingen, zoals wat meer glooiingen op de green of nog wat meer heuvels en bosjes op de fairways, maar hij realiseert zich goed dat dat nu eigenlijk niet meer kan. Tespelduyn zal nooit een bosbaan worden, dat kan gezien de ligging echt niet. Dus voor dat soort uitdagingen moet je af en toe naar een andere baan gaan.

Maar gelukkig wordt er al wel veel gedaan om toch wat meer bomen in de baan te krijgen.

Wel vraagt hij zich af of het mogelijk is om een verhard pad voor de buggy's aan te leggen. Met de vele regenval is buggygebruik nu soms niet mogelijk.

Maud van der Veen